

Nr 343.

Av herr **Reuterskiöld** m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till vapenkungörelse m. m.

Genom proposition nr 268 har Konungen för riksdagen framlagt, till yttrande däröver, ett förslag till vapenförordning att utfärdas i administrativ väg.

Den vapenförordning, som tidigare, likaledes i administrativ väg, utfärdats, var åtminstone i ett avseende ytterst betänklig, nämligen genom de bestämmelser densamma innehöll ang. konfiskation av vapen på grund av underlåten vapendeklaration; en dylik bestämmelse kunde konstitutionellt icke givas i administrativ väg, utan förutsatte en med riksdagen stiftad lag. Anmärkning gjordes också i anledning härav av 1928 års konstitutionsutskott.

Nu framlagda förslag är i detta avseende formellt mera försiktigt avfattat, i det att konfiskationen anknytes icke till underlåten deklaration, utan till olovligt innehav, men i sak är skillnaden icke stor, då olovligt innehav icke kan genom administrativ författning åvägbringas i fråga om vapen, som med laglig äganderätt redan innehavas. Ej heller den uppmjukning, som ligger i stadgandet, att vapenägare, som icke erhåller tillstånd att innehava sin egendom, icke skall avhändas denna, utan vapnet allenast tagas i förvar — för vilken tid? — är knappast mera än formell.

Under dessa förhållanden frågar man sig, varför ej vapenförordningen gives i form av lag. Och man kan möjligen finna två svar å frågan: det ena, att förra vapenförordningen givits administrativt — men det svaret är på intet sätt tillfredsställande för annan än möjligen Kungl. Maj:ts kansli; det andra, att förordningen har en mera tillfällig karaktär än lag och att här är fråga om mera tillfälliga förhållanden — ej heller det svaret är tillfredsställande, då i vårt land redan länge den praxis funnits att för dylika förhållanden en temporärt giltig lag stiftas, om förhållandet i och för sig erfordrar lagstiftning i teknisk mening — en dylik temporär lag brukar betecknas som provisorisk, varmed emellertid ej förstås annat än temporär.

Visserligen kunna åtskilliga tvivel råda om det framlagda förslagens såväl formella lämplighet såsom lag som dess nödvändighet i fråga om det faktiska innehållet i alla detaljer, och för den skull borde möjligen närmast hemställas om avslag med begäran om framläggande i behörig ordning av ett, av lagrådet granskat, lagförslag för nästa riksdag, men då man kan medgiva önskvärdheten av en författnings utfärdande redan nu, hemställas för närvarande blott,

att riksdagen, därest riksdagen icke finner skäl avslå ifrågasvarande proposition, ville, med de förbättringar utskottet må komma att föreslå, för sin del antaga författningsförslaget såsom lag att gälla till 1 juli 1934.

Stockholm den 9 juni 1933.

C. A. Reuterskiöld.

Axel Sundberg.

Th. Borell.
